

عنوان مقاله:

سنجش میزان رضایت از کیفیت زندگی در نواحی شهری با استفاده از تکنیک روش تشابه به گزینه ایده آل فازی (مطالعه موردی: شهر دوگنبدان)

محل انتشار:

فصلنامه آمایش محیط، دوره 9، شماره 35 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

جمال محمدی - (دانشیار گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان، ایران)

حسین حسینی خواه - (دانشجوی دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه اصفهان، ایران)

سلیمان محمدی دوست - (استادیار گروه برنامه ریزی شهری، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد یاسوج، ایران)

خلاصه مقاله:

هدف اصلی پژوهش حاضر تعیین شاخص ها، جهت ارزیابی و سنجش کیفیت زندگی ذهنی در نواحی شهری دوگنبدان می باشد. این مطالعه از نوع «توصیفی-تحلیلی» است که داده های مورد نیاز آن از طریق تکمیل پرسشنامه توسعه یافته کیفیت زندگی توسط ساکنین نواحی شهری و از طریق مطالعات پیمایشی به دست آمده است. حجم نمونه با استفاده از فرمول کوکران و با در نظر گرفتن حداکثر ناهمگنی ($q=p$)، $385=5/0$ نفر برآورد شده که اعضای آن به صورت نمونه گیری سهمیه بندی از ساکنان هفت ناحیه شهری شهر دوگنبدان از طریق نمونه گیری احتمالی ساده انتخاب شده اند. تحلیل داده ها با استفاده از به کارگیری روش تشابه به حل گزینه ایده آل فازی صورت پذیرفته است و به منظور تشخیص گروه های همگن به لحاظ تعیین سطح رضایت در ناحیه شهری شهر دوگنبدان، از روش تحلیل خوشه ای بهره برده شده است. نتایج حاصل از پژوهش نشان می دهد که ناحیه پنج، در تمامی سنجه های کیفیت زندگی نسبت به نواحی دیگر شهر به دلیل اقدامات عمرانی، اسکان خانواده های با درآمد بالا و متاثر از حمایت و پشتیبانی های مالی شرکت نفت وضعیت بهتری را دارا می باشد. و همچنین نواحی سه (به دلیل قدیم بودن بافت ناحیه و عدم هویت اجتماعی مشترک) و ناحیه دو به ترتیب دارای بدترین وضعیت از نظر سنجه های کیفیت زندگی نسبت به سایر نواحی می باشند.

کلمات کلیدی:

سنجش رضایت، کیفیت زندگی، نواحی شهری، شهر دوگنبدان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1358583>

